

РЕШЕНИЕ

№ 162

гр. Перник, Ю юни 2011 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на осми юни, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И. и с участието представител на Окръжна прокуратура - Перник - прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХД №137/2011 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) .

Образувано е по касационна жалба на Директор на Районна здравноосигурителна каса (РЗОК) - Перник, против решение №59/01.04.2011 г., на Районен съд - Радомир, постановено по н.а.х.д.№548, по описа на съда за 2010 г.

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление №153/13.12.2010 г. на Директор на РЗОК - Перник, с което на ЕТ „Д-р Магдалена Иванова - амбулатория за индивидуална практика за първична медицинска помощ“, гр.Земен за нарушения по чл.179, ал. 1 от Национален рамков договор (НРД 2010), между НЗОК, БЛС и БЗС за 2010 във връзка с т. 9.3 от Приложение № 3 към НРД 2010 и на основание чл. 105в, ал. 1 от Закона за здравното осигуряване {330} са наложени седем административни наказания „имуществена санкция“, всяко от които в размер на 50 (петдесет} лв.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е незаконосъобразно, като постановено в противоречие с материалния закон. На това основание от касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по същество, като остави в сила процесното наказателно постановление.

Касационният жалбоподател, редовно призован не се явява. Представява се от ю.к. Петкова. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, се представлява в съдебно заседание от едноличния си собственик, д-р Иванова. Възразява срещу жалбата. Пред съда е депозирано и писмено становище, в подкрепа на позицията му.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, тъй като решението на Районен съд - Радомир е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК намира, че жалбата е неоснователна по следните съображения:

Районен съд - Радомир е възприел фактическата обстановка по делото чрез доказателствата представени от административнонаказващия орган, а именно: Заповед № РД-09-264/09.08.2010 г. на Директора на РЗОК - Перник; копия от амбулаторни листове; констативен протокол от дата 16.08.2010 г. за извършена проверка; акт за установяване на административно нарушение № 153/18.08.2010 г.; възражение срещу АУАН от д-р Магдалена Иванова; наказателно постановление №153/13.12.2010 г., както и свидетелските показания, дадени в хода на съдебното следствие пред районния съд от актосъставителя Б. Борисова и свидетеля по АУАН - Р. Велинова.

Въз основа на събраните по делото доказателства първоинстанционния съд е приел, че не е спазен материалния закон, тъй като при съдебната проверка не са установени данни за извършени от ЕТ „Магдалена Иванова - амбулатория за индивидуална практика за първична медицинска помощ“ нарушения, които да са причина за налагане на административно наказание, на посочените в НП основания.

Административен съд - Перник споделя позицията на първата инстанция.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че районният съд неправилно е приел, че липсва нарушение по т. 1 и т. 4 на НП във връзка с неписването на данни за ИТМ: ръст и тегло на пациента в амбулаторните листове. Графата по т.9.3 от Приложение № 3 към НРД 2010, относно медицинската информация, се именува „анамнеза, обективно състояние, изследвания и терапия“ която следва да се вписва в амбулаторните листове за преглед и указва, че в графа „анамнеза“ в свободен текст се вписват всички медицински данни, отнасящи се до състоянието на пациента. Общото указание, че текстът е свободен, без изрично да са изброени конкретни задължителни за включване данни, е достатъчно, за да не може да послужи за разширително тълкуване с цел вменяване на нарушение и налагане на наказание. По-скоро

би следвало да се извърши разяснение или указание от контролните органи, а не да е повод за реализиране на административнонаказателна отговорност.

Оплакването на касатора, относно визираните в т. 2, 3, 5, 6 и 7 на НП нарушения, че неправилно районния съд {и противно на установеното от административнонаказващия орган} е приел, че в графа „терапия“ се съдържат всички изискуеми по т.9.3 от Приложение №3 от НРД 2010 данни, е неоснователно. В съответната графа на всички амбулаторни листове се съдържат отразени МКБ кодове на заболяванията, за които лекарствата са предписани. Фактът, че в някои случаи кодът е единично посочен, може да се тълкува, че същият е относим към следващата го група два или повече предписани медикамента. Липсата на посочване на номер на рецептурната бланка е факт, но не така съществено нарушение, че да е основание за налагане на санкция, имайки предвид както, че срокът на лечението е вписан, така и липсата на единни и ясни правила относно попълването на документацията. Това не може да е основание за налагане на наказание, а е основание за изготвяне на точни и ясни за медиците указания от страна на контролните органи, за изискванията към попълването на медицинската документация, така че да не са налице предпоставки за противоречивото им тълкуване и прилагане. Неприлагането на административнонаказателна репресия, в случаи на несъществени административни нарушения, подобни на настоящия, ще е в съответствие и с възможността дадена от закона в чл. 28 от ЗАНН, каквато преценка наказващият орган е длъжен да извърши, като отграничи „маловажните“ случаи на административни нарушения, съобразно спецификата на подобен вид дейност.

Настоящата инстанция намира, че е налице съществен пропуск при издаване на обжалваното наказателно постановление. В Закона за здравното осигуряване в санкционните норми е направено съществено разграничение между изпълнителите на извънболнична медицинска помощ, изпълнителите на болнична медицинска помощ и изпълнителите на медицинска помощ, като в зависимост кое от трите качества има лицето законодателят е предвидил различна санкция при установяване на нарушение. В нито един от седемте диспозитива на вменените нарушения не е описано кое от трите качества има лицето. Ползването на разпоредбата на чл. 105в, ал. 1 от ЗЗО предполага, че ЕТ "Д-р Магдалена Иванова-Амбулатория за индивидуална практика за първична медицинска помощ", представлявана от Магдалена Богоева, следва да има качеството на изпълнител на извънболнична медицинска помощ. В наказателното постановление в нито един от диспозитивите на седемте вменени нарушения не е упоменато в какво качество е действало лицето. Макар и от формална страна диспозитивите, т.е. описателната част на нарушенията да е съобразена с разпоредбите на чл.179 от НРД 2010 г. и Приложение № 3 към НРД 2010 г. то основния текст по който е наложено наказанието касае само изпълнителите на извънболнична медицинска помощ и това качество на лицето е

следвало да бъде описано в описателната част на вмененото нарушение.

В описателната част на нарушенията липсва и още един съществен елемент, а именно че действията или бездействията на д-р Богева са извършени в "нарушение на установените изисквания за работа с медицинска или финансова документация".

С оглед на всичко изложено до тук на касатора е нарушено правото на защита, да разбере коя законова норма е нарушил от 330, за да може адекватно да ангажира своята защита. С оглед на тежестта на доказване на фактите и обстоятелствата чиято тежест е на административния орган по делото настоящия състав намира, че така описаните нарушения в наказателното постановление, не са годни да постигнат целта на чл.12 от ЗАНН.

Мотивиран така и предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото пред настоящата инстанция и извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и 'съответствие с материалния закон на решението на Районен съд – Радомир, не се установиха пороци, които да съставляват касационни основания за неговата отмяна или изменение.

Тъй като и настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №59/01.04.2011 г. на Районен съд – Радомир, постановено по н.а.х.д.№548 по описа на съда за 2010 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/